

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2202/2019
24.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., које заступа Зорана Рахман, адвокат из ..., ..., против тужене ВВ из ..., коју заступа Снежана Вукша Беричевић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1283/14 од 01.10.2014. године, у седници већа одржаној дана 24.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж 1283/14 од 01.10.2014. године и предмет се **ВРАЋА** другостепеном суду ради поновног одлучивања о жалби.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 9589/12 од 10.12.2013. године, исправљеном решењем од 30.12.2013. године, првим ставом изреке, утврђено је да тужиоци имају право својине на кући, кућни број .../... са економским објектом, која се налази у ... у улици ..., на кп.бр. .../... новог и деловима кп.бр. .../... и .../... старог премера, гараже са шупом – надстрешницом на кп.бр. .../... новог, а .../... старог премера и пешачке и колске капије које се налазе на кп.бр. .../... новог, односно деловима кп.бр. .../..., .../... старог премера и право својине са 77,02% на кући број .../... ЗК тело II и ЗК улошку ... ранија ознака куће број ... у ЗК улошку, све у КО ..., што је тужена дужна признати и трпети и предати тужиоцима у посед описане непокретности до висине утврђеног удела. Другим ставом изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилаца преко 77,02% до 80% ради утврђења права својине на непокретној имовини описаној у овом ставу изреке. Трећим ставом изреке, обавезана је тужена да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 691.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1283/14 од 01.10.2014. године, жалба тужене је одбијена и потврђена је првостепена пресуда у првом и трећем ставу изреке.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужена је дана 18.12.2014. године благовремено изјавила посебну ревизију, позивајући се на члан 395. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 125/04 и 111/09).

Одредбом члана 23. (C1) став 3. – самостални чланови Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 55/2014)

прописано је да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност 40.000 евра.

Тужба у овој парници поднета је првостепеном суду дана 06.06.1997. године, а како вредност спора означен је износ од 2.500.000,00 динара, тако да вредност предмета спора очигледно прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па је ревизија дозвољена у смислу члана 23. (С1) став 3. самосталних чланова Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао ревизију у смислу члана 399. ЗПП и закључио да је ревизија основана.

Основани су ревизијски наводи да је у другостепеном поступку учињена битна повреда одредаба парничног поступка из чл. 361. у вези са чл. 204. ЗПП, приликом оцене жалбених навода, због чега је другостепена пресуда морала бити укинута и враћена на поновно одлучивање о жалби.

Тужиоци тужбом траже утврђење права својине на непокретној имовини на којој у Катастру непокретности према жалбеним наводима и доказима приложеним уз жалбу, тужиља није уписана као искључиви власник. Поред ње, уписани су ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ и ЖЖ.

Другостепени суд приликом оцене навода жалбе није имао у виду да сва ова лица имају положај јединствених супарничара у смислу члана 204. ЗПП, јер спор мора бити решен на једнак начин према свима њима и да се сматрају једном странком, а на коју процесну претпоставку суд пази по службеној дужости.

Како у конкретном случају сви супарничари нису обухваћени тужбом, овај процесни недостатак морао је бити отклоњен још у фази поступка претходног испитивања тужбе, а супротно закључку другостепеног суда, терет доказивања потпуности тужбе је на тужиоцима, а не на туженој, јер тужиоци нису могли покренути парницу за утврђење права својине, а да уз тужбу нису приложили извод из листа непокретности, нити је првостепени суд могао предузимати радње по таквој тужби, без листа непокретности.

С обзиром на изложено, основани су ревизијски наводи да је у другостепеном поступку учињена битна повреда одредаба парничног поступка из чл. 361. став 1. у вези са чланом 204. ЗПП, због које је другостепена пресуда морала бити укинута и предмет враћен другостепеном суду на поновно одлучивање о жалби.

На основу изложеног, Врховни касациони суд је применом чл. 406. ЗПП, донео одлуку као у изреци решења.

У наставку поступка, другостепени суд ће поновно одлучити о изјављеној жалби и донети нову, правилну и закониту одлуку.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић